

Een monument voor violist Theo Olof

Theo Olof gaf een flinke duw aan de Nederlandse vioolcultuur. Hij wordt geëerd met Theo Olof, Violinist, een uitgebreide box met cd's en meer.

RUDOLF NAMMENSMA

Onlangs verscheen de box Theo Olof, Violinist, met geremasterde radio-opnamen van Theo Olof. Deze uitgave bevat vijf cd's met muziek, waaronder veel werk van Nederlandse componisten, twee dvd's, een boekje over Olof en de herdruk van de pocket Daar Sta Je Dan Opnieuw. Dit initiatief van Okke Dijkhuizen, die onder meer naam maakte met zijn radioprogramma's over orgelmuziek, kwam tot stand in nauwe samenwerking met de violist zelf. Die heeft de uitgave niet meer meegemaakt: hij overleed in 2012. Hij gaf nog wel zijn goedkeuring aan de coverfoto voor deze box, uitgebracht op Dijkhuizen's eigen label Document.

Olof was een gewaardeerd violist, die meerdere malen bij het Frysk Orkest en het Noordelijk Filharmonisch aantrad. Met het eerste nam hij in 1973 het vioolconcert van Piotr Tsjaikovski op. Maar dat werk is op uitdrukkelijk verzoek van Olof zelf niet in deze verzameling opgenomen. Wel bijvoorbeeld het Vioolconcert dat Hans Henkemans voor Olof schreef, hier uitgevoerd met het Radio Filharmonisch Orkest onder Willem van Otterloo.

Opvallend aan deze collectie is de aanwezigheid van moderne componisten, of beter: de afwezigheid van de beroemde vioolconcerten van Felix Mendelssohn, Ludwig van Beethoven enzovoort.

Wel treft men dat van Johannes Brahms aan, op een van beide dvd's: een televisie-registratie door de TROS uit 1979. Op de andere dvd zijn twee documentaires met Olof te zien. En Daar Sta Je Dan, waarin hij ingaat op zijn carrière, en Op Zoek Naar De Luthéal, een speurtocht naar het instrument waarvoor Maurice Ravel zijn Tzigane bedoeld heeft.

Hoofdmoot zijn toch de concerten van Hans Kox, Ton de Leeuw, Lex van Delden, Willem Pijper, Hans Henkemans, Henk Badings, Benjamin Britten, Tristan Keuris en Karl Amadeus Hartmann, plus titels uit de kamermuziek (onder anderen Brahms, Janáček, Bartók) met achter

Olof heeft dit grootse monument in een doosje verdiend

de piano in bijna alle gevallen Janine Dacosta.

Wie Theo Olof zegt, zegt heel vaak Herman Krebbers. Met deze collega-violist deelde Olof jarenlang het concertmeesterschap van het Residentie Orkest en later van het nog niet

koninklijke Concertgebouw Orkest. Krebbers treft men in deze collectie slechts eenmaal samen met Olof aan in het Dubbelconcert van Badings, dat door hen vaak en met succes is uitgevoerd.

Dijkhuizen wilde met deze box Olof als solist in de schijnwerpers zetten. En daar kan ik in meegaan. Want wie deze verzameling beluistert en bekijkt kan alleen maar concluderen hoe groot deze musicus was, welke *boost* hij aan de vaderlandse vioolcultuur heeft gegeven. En hoe meesterlijk hij speelde. Met persoonlijkheid. En zo, dat men bleef luisteren. Olof heeft dit grootse monument in een doosje verdiend.

>www.documuziekproductie.nl

Theo Olof.